PLÀNOL DE SITUACIÓ 1/ 5.000

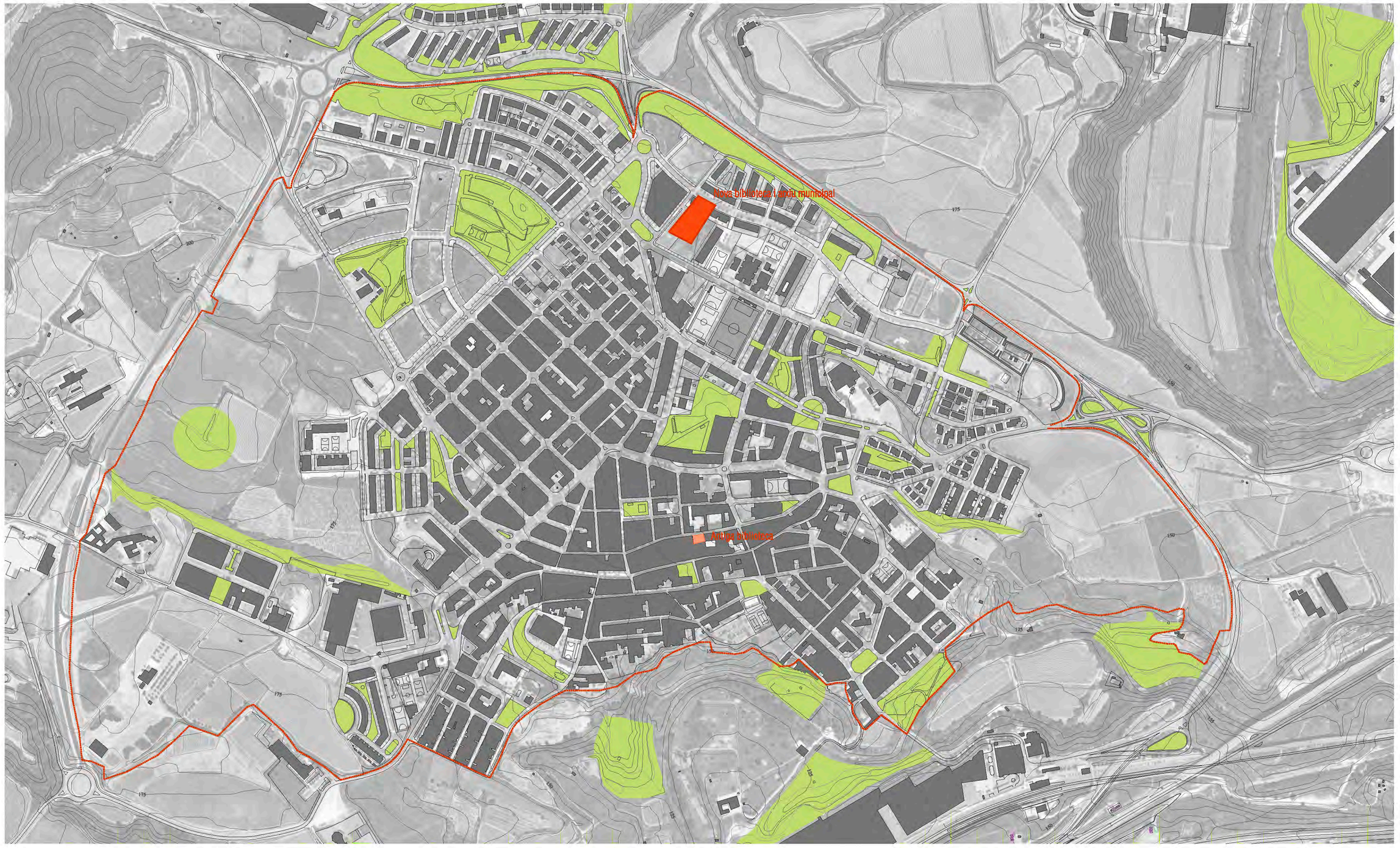

SANT SADURNÍ D'ANOIA

El municipi de Sant Sadurní d'Anoia, de 18,97 km2 d'extensió, és situat al NE de la comarca de l'Alt Penedès. Limita amb Piera (Anoia) al N, amb Terrassola i Lavit a l'O, amb Subirats al s. i amb Sant Llorenç d'Hortons i Gelida a l'E. El puig d'Espiells (206 m) fa de divisòria entre aquest últim municipi i els de Sant Sadurní i Subirats. A més de la vila de Sant Sadurní d'Anoia, el municipi comprèn altres nuclis de població, com ara els pobles de Monistrol d'Anoia i Espiells, les caseries de Can Benet de la Prua, Can Catassús i el Molí d'en Guineu, i alguna urbanització com el Portell (compartida amb el municipi de Piera).

La seva situació a la zona de contacte entre àrees diverses, especialment entre la depressió del Penedès i el sector de la depressió prelitoral del Llobregat, ha estat aprofitada tradicionalment per les comunicacions i ha afavorit la seva condició de mercat comarcal. Hi passa la carretera comarcal de Vilafranca a Martorell i Terrassa; un conjunt de carreteres locals comunica la vila amb els nuclis del municipi (la que va a la Llacuna per la vall de la riera de Mediona, la de Masqueta, la de Piera pel Badorc i la d'Espiells), amb la N-340 i amb les comarques veïnes. L'autopista AP-7 és situada a l'extrem sud-oriental del terme i té una sortida prop del nucli urbà. A més hi ha l'estació de la línia de ferrocarril Barcelona-Sant Vicenç de Calders, que passa per Vilafranca, inaugurada el 1865.Les vies i mitjans de comunicació més utilitzats són els següents:

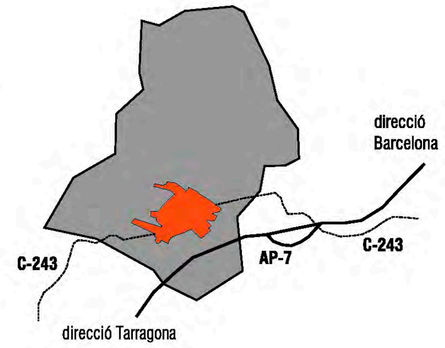

LA TOPOGRAFIA DEL TERRENY

El terme és pla, amb ondulacions de poc relleu, formant un suau pendent de ponent cap a llevant; el punt més alt, els Alts del Portell, no arriba als 300 m (concretament 296 m), i el més baix, a la llera de l'Anoia, ultrapassa de poc el centenar de metres. Altres punts a destacar són les Serres, a ponent, amb el turó d'en Mota (249 m) i les Rovires, al SE (250 m). Els materials argilosos i calcaris del Miocè i els quaternaris de les valls fluvials apareixen en capes horitzontals o subhoritzontals i han donat lloc a bones terres de conreu.

Els rius que drenen el terme retallen aquests materials i aprofundeixen els estrats. Al començament del segle XX, Mir i Capella assenyalava la presència de fòssils de bivalves, del Miocè, a Rocabruna, al SE de la vila, prop de la riera de Lavernó (espècies de Venus, Lithodomus, Arca, Cardita, etc.), barrejats amb altres fòssils d'esculls de mar calenta (madrèpores). A les terrasses de la riera de Lavernó s'havien trobat Pecten, Subpleuronectes, Balanus, Conus, Venus, Arca, Cardium i abundants exemplars de l'equinoderm Scutella lusitànica. A les Caves Codorniu hom trobà sirènids de l'espècie Halitherium. Al desmunt de l'Estació s'havien trobat dents i impressions de peixos indeterminats; tot plegat evidencia la transgressió marina que caracteritzà aquell període. Potser el més interessant d'aquestes formacions marines són els esculls coral·lins, ja esmentats, que també es poden trobar a la sortida de la vila, en direcció a Vilafranca, formant petits munts, on l'espècie dominant és Mussismilia vindobonensis.

El terreny és drenat per l'Anoia, que travessa la part central del terme, i per diversos torrents que hi desguassen per l'esquerra, als plans de Monistrol; per la dreta, el riu de Bitlles o riera de Mediona hi conflueix dintre el terme de Sant Sadurní. La riera de Lavernó és el gran col·lector de tota la part meridional del terme i desguassa a l'Anoia dins el terme de Subirats. El clima és benigne, amb unes temperatures moderades —la mitjana anual és de 15,9ºC— i una precipitació mitjana anual de 619 mm, la qual cosa configura el sector de Sant Sadurní com un illot plujós dins la comarca. Als espais no conreats hi ha bosc de pi blanc, bardissar, arbres de ribera i una petita extensió de roureda i alzinar que ocupa unes 200 ha

EQUIPAMENTS I ESPAIS VERDS

S'aprecia clarament que la nova ordenació de Sant Sadurní intenta agrupar els equipaments en agrupacions de gran tamany. En el teixit urbà consolidat apareixen taques d'equipaments de manera puntual. És comprensible que els equipaments situats en el centre de la població hagin quedat obsolets en quant a superfície i necessitats com és el cas de l'antiga biblioteca municipal. Aquesta disgregació dels equipaments del centre té consequències negatives, ja que les longituds de desplaçments augmenten considerablement.
En referència als espais verds s'ha de destacar el Parc de la Rambla, veritable pulmó verd de la població.

TOPOGRAFIA GENERAL 1/ 10.000

VIES PRINCIPALS 1/ 10.000

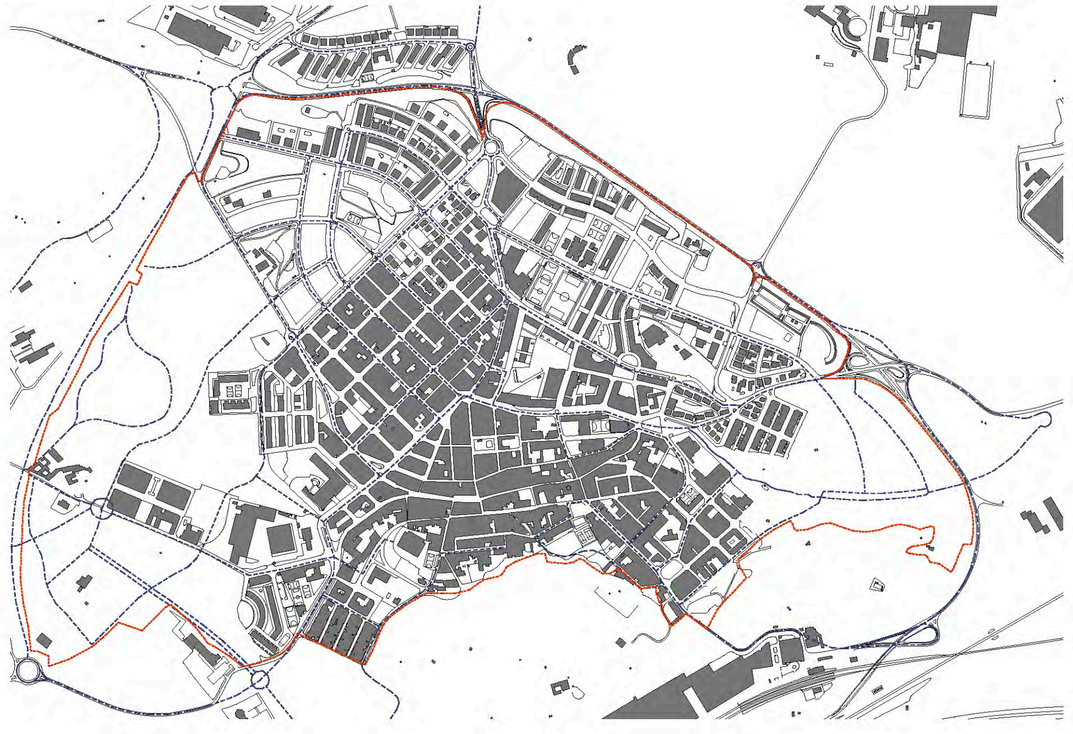

ESPAI LLIURE / EQUIPAMENTS 1/ 10.000